

ОТЪ СВ. СИНОДЪ НА БЪЛГАРСКАТА ЦЪРКВА.

Дълбокоуважаеми господине Ив. Вазовъ,

По поръчка на св. Синодъ приподнасямъ Ви най-топли привѣтствия отъ името на Българската православна църква и задушевно Ви сърадвамъ съ 70-лѣтната сѣдина на мъдростта и съ 50-лѣтната мастита дѣйностъ на пръвъ старѣйшина на българското изящно слово и на българската просвѣтна мисль.

Въ тоя толкова бѣлѣжитъ въ новата ни история день ликува и Ви чествува цѣлата българска земя, която Вие съ безгранична обичъ и съ чудна вдъхновеностъ възпѣхте, чествува Ви цѣлиятъ български народъ, комуто Вие съ рѣдка прѣданостъ и въ дни на радости, и въ дни на скърби всепрѣданно служихте съ свѣтлика на народническата си душа и съ чародѣйната сила на омайническото си слово.

Въ тоя толкова радостенъ и тържественъ часъ тукъ около Васъ е събранъ цвѣтътъ на българската столица, за да Ви възпѣй и той на свой редъ съ възторжени слова, съ пѣсень многогласна, но благозвучна, да Ви възблагодари за свещеното народно дѣло, на което отъ половинъ вѣкъ съ неземна любовъ и непоклатно търпѣние като народенъ апостолъ служите, и да Ви издигне въ народното съзнание, въ народната съвѣсть като прѣчистъ свѣтилникъ на българската бжднина.

Наредъ съ всички щастливъ съмъ и азъ, скромниятъ служителъ на Българската църква и на православния български народъ, въ качеството си на прѣдставителъ на св. Синодъ, да Ви чествувамъ като прѣдано чадъ на родната ни църква и да Ви възвеличая като истински вѣренъ служителъ на вѣрата на нашия народъ, на вѣрата му въ истинното, доброто и хубавото, на божественото въ живота, на вѣрата и възторга въ Богочовѣка Иисуса.

Чествувамъ Ви отъ все сърце и величая Ви на всеуслужение, защото Вие бѣхте и останяхте единъ отъ малцината